

ת"פ 42231/10/16 - מדינת ישראל נגד ע ק

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 42231-10-16 מדינת ישראל נ' ק(עציר)

בפני בעניין: כבוד השופט ירון מינטקביץ
מדינת ישראל ע"י לשכת תביעות ירושלים

המאשימה

נגד

ע ק

ע"י עו"ד פארס מוסטפא

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע, לאחר שמיעת הוכחות, בעבירות של היזק בזדון ואיומים. וכך קבעתי בהכרעת הדין:

הנאשם התגורר בבית אמו, ובסמוך לחודש אוקטובר 2016 התארח שם אחותו, לאחר שילדה תינוק.

ביום 24.10.16, לאחר שעת חצות, עמד הנאשם ליד מיטתה של אימו והתעסק במצית שהיתה בידו. אחותו של הנאשם, אשר הבחינה במעשיו שאלה אותו לפרשם והנאשם אמר לי כי הוא רוצה לשרוף את אימו ואותה, וניסה להצית את המזרון. עוד אמר, כי לא אכפת לו שגם בנה התינוק של אחותו ימות איתם.

אחותו של הנאשם החלה לצעוק ואמה התעוררה. הנאשם צעק, קילל, טרק את דלת חדר השינה של אמו ואיים כי הוא יהרוג את כולם. להמחשת האיום לקח הנאשם סכין ממתבח הבית ונופף בו מול פניה של אמו. האם לקחה את הסכין והנאשם לקח סכין אחר ואיים על אמו כי יהרוג אותה.

במהלך הארוע שבר הנאשם מספר צלחות במטבח.

עמדות הצדדים

ב"כ המאשימה הדגיש את חומרת מעשיו של הנאשם ופוטנציאל הנזק הטמון בהם, כמו גם את כפירתו של הנאשם ועברו המכביד. לשיטתו מתחם העונש ההולם את המעשים הוא מאסר בפועל, לתקופה שבין שלוש וחצי שנים לחמש שנים. עוד טען ב"כ המאשימה, כי יש לקבוע מתחם עונש נפרד בגין עבירות ההיזק והאיומים ולגזור בגין כל עבירה עונש נפרד.

ב"כ הנאשם שם דגש על כך שהמעשים בהם הורשע הנאשם עניינם ארוע נקודתי בודד, החריג לדרכו של הנאשם. בהקשר זה הפנה לעדויותיהן של האם והאחות, אשר אמרו כי על דרך הכלל יחסייהן עם הנאשם טובים תקינים. עוד

הפנה לחוות דעת פסיכיאטרית שהתקבלה בעניינו של הנאשם, ממנה עולה לשיטתו כי הנאשם קרוב לסייג לאחריות פלילית.

לאור אלה ביקש לקבוע מתחם עונש שבין ששה חודשי מאסר לשנים עשר חודשים ולמקם את הנאשם בשליש העליון של המתחם.

הנאשם אמר את המילה האחרונה. בדבריו אמר כי הוא מצטער על "ויכוח קטן עם המשפחה" שהיה לו, אך "הענין סודר".

מתחם העונש ההולם

האיומים אותם השמיע הנאשם כפי אימו ואחותו קשים וחמורים מאין כמותם: הנאשם איים על אחותו כי יצית את המיטה עליה ישנה אימו על מנת להרוג את השתיים ואת בנה התינוק של אחותו. בהמשך איים הנאשם על אימו כי ירצח אותה בסכין. הנאשם אף המחיש את איומיו ונתן להם ביטוי מוחשי, שאין ברור ממנו: תחילה ניסה להצית את המזרן עליו ישנה אימו ובהמשך נופף בסכין אל מול פניה של אימו, תוך כדי איומים כי ירצח אותה. משכך, מעשיו של הנאשם נמצאים ברף העליון של עבירת האיומים.

לצד זאת הנאשם גם פגע ברכושה של האם, בכך ששבר צלחות במטבח.

חומרה יתרה אני רואה בכך שהנאשם פגע באימו, אשר הוא חי תחת קורתה. כיבוד אב ואם הוא ערך אנושי בסיסי. הנאשם גמל לאימו הדואגת לכל צרכיו עד היום, בכך שאיים עליה איומים שאין קשים מהם - וגם לא היה רחוק מלמששם.

לא קשה לתאר את האימה שאחזה באימו של הנאשם ואחותו בשל האיומים הקשים אותם השמיע באזניהן - ובמיוחד לאור העובדה שהנאשם אף נתן לאיומים ביטויים מוחשיים וברורים, כאשר ניסה להצית את המזרן עליו ישנה אימו ונופף מולה בסכינים.

על פי עובדות הארוע ניתן היה לכאורה לייחס לנאשם גם עבירות נוספות, חמורות בהרבה, ולטעמי נעשה עם הנאשם חסד גדול בבחירת הוראות החיקוק והערכאה הדיונית. ועם זאת, למרות שהנאשם היה קרוב למימוש האיומים אותם הטיח באימו ואחותו (שהרי ניסה להצית את המזרון) המאשימה לא ראתה לייחס לו בשל כך עבירות נוספות. בנסיבות אלו, לא ראיתי להחמיר עם הנאשם יותר מאשר המאשימה, ועל כן הרשעתי אותו רק בעבירות אשר יוחסו לו, ולא בעבירות נוספות (אשר ממילא אינן בסמכותי העניינית).

בקביעת מתחם העונש אביא בחשבון כי העבירה המרכזית אותה עבר הנאשם היא האיומים על אימו ואחותו: אמנם מדובר בשתי קרבנות ובמספר איומים שונים, אך עדיין מדובר בארוע אחד, שארך זמן קצר והתרחש במקום אחד. לפיכך יש לקבוע מתחם עונש אחד, ואין אחיזה לטענת ב"כ המאשימה, כי יש לקבוע מתחם עונש נפרד בגין כל אחד מחלקיו של הארוע, או בגין הוראות החיקוק השונות אשר יוחסו לנאשם. עבירת ההיזק לרכוש מתייחסת לשבירת צלחות במטבח, ועניין זה נבלע באיומים.

לאור אלה, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא מאסר לתקופה שבין שנה וחצי ועד שלוש שנים ועונשים נלווים. אבהיר, כי הרף העליון של המתחם אותו קבעתי הוא העונש המירבי שבצידה של עבירת איומים. לאחר לבטים,

למרות שניתן היה לייחס לנאשם מספר עבירות איומים בשל מעשיו, לא ראיתי לקבוע מתחם עונש גבוה יותר מאשר העונש המירבי שנקבע בצידה של העבירה העיקרית בה הורשע.

אני ער לכך שהנאשם הורשע גם בעבירת היזק לרכוש, וגם מטעם זה ניתן גם היה לקבוע מתחם עונש מחמיר יותר, אך לא ראיתי לעשות כן משום שבנסיבות הענין עבירת ההיזק לרכוש נבלעת בעבירת האיומים.

נסיבות אשר אינן קשורות לעבירה

הנאשם יליד 1979. לחובתו מספר הרשעות קודמות רלוונטיות:

בשנת 2002 נדון ל- 14 חודשי מאסר בגין שורת עבירות אלימות, איומים, היזק לרכוש וסמים.

בשנת 2004 נדון לחודש מאסר בגין החזקת סכין.

בשנת 2004 נדון ל- 7 חודשי מאסר בגין עבירות אלימות, איומים, היזק לרכוש וסמים.

בשנת 2007 נדון לשנת מאסר בגין עבירות אלימות, איומים, היזק לרכוש וסמים.

בשנת 2009 נדון לשנתיים מאסר בגין עבירות רכוש וסמים.

בשנת 2010 נדון ל- 8 חודשי מאסר בגין עבירת אלימות.

כמו כן הנאשם הורשע במספר עבירות סמים נוספות, בגין נדון למאסרים מותנים, ההרשעה האחרונה בשנת 2012.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם קרוב לסייג לאחריות פלילית, אך מחוות דעת פסיכיאטרית שנתנה בעניינו של הנאשם בתיק המעצר לא מצאתי לכך כל אחיזה. בחוות הדעת נקבע כי הנאשם היה מודע לפסול שבמעשיו והיה יכול להמנע מהם, ואין בה כל אינדיקציה לבעיה נפשית ממנה סובל הנאשם, ובטח לא לבעיה נפשית אשר פגעה ביכולתו להבין את הפסול שבמעשיו או להמנע מהם, המקרבת אותו לסייג לאחריות פלילית. משכך, לא מצאתי בטענה זו מאומה.

דין והכרעה

לחובת הנאשם זקפתי את הרשעותיו הקודמות הרבות, המעידות בו כי הרגיל עצמו לפגוע בגופם ורכושם של אחרים ולאיים על הבריות והפך זאת לדרך חיים.

עוד זקפתי לחובת הנאשם את העובדה שהרשעותיו והמאסרים הממושכים להם נדון לא הרגיעו אותו מלהמשיך ולבצע עבירות.

הנאשם לא קיבל לאחריות למעשיו אלא כפר בהם. גם בדבריו לפני, הביע צער על "ויכוח קטן שהיה" עם בני משפחתו - אמירה שאינה מלמדת על הפנמת הפסול שבאיומים להצית את מיטתה של אימו בעודה ישנה בה ולא באיומים לרצוח אותה, אגב נפנוף בסכין לנגד פניה.

אציין, כי לאורך שמיעת עדויות אימו ואחותו ישב הנאשם באולם ונראה מחויך ומשועשע מהנעשה באולם - דבר המהווה

אינדיקציה נוספת למידת חוסר הפנמתו את חומרת מעשיו.

שורה תחתונה היא, כי מכלול השיקולים פועל לחובתו של הנאשם, ולא מצאתי כל נקודה לזכותו או כל סיבה להקל עימו ולגזור עליו עונש הנמצא מתחת לרף העליון של המתחם. ואזכיר שוב, כי הרף העליון אותו קבעתי מוגבל בשל העונש המירבי שבצד עבירת האיומים.

כמו כן ראיתי להטיל על הנאשם מאסרים מותנים מכבידים. אני ער לכך, שעונש המאסר אותו אשית על הנאשם הוא עונש המקסימום בגין עבירת האיומים - אך לאור העובדה שהנאשם עבר מספר עבירות איומים הורשע גם בעבירות נוספות, ניתן לגזור עליו מאסר ארוך יותר מאשר שלוש שנים, ומכאן האפשרות להטיל גם מאסר מותנה.

לפיכך גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. שלוש שנים מאסר בפועל. המאסר ימנה מיום מעצרו של הנאשם, 24.10.16.
- ב. עשרה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור כל עבירה שיש בה יסוד של תקיפה או איומים תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ג. חמישה חודשי מאסר, אותו לא ירצה אלא אם יעבור עבירה של היזק לרכוש תוך שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, י"א אייר תשע"ז, 07 מאי 2017, במעמד הצדדים.